

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ῥάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

ἰσχυρὸν ὑπὸ ἑξῆς ὅτι ὑπάρχουν καὶ τινὰ μέρη τῆς
ἐπικρατείας, εἰς τὰ ὅποια ἐξ αἰτίας τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ
λίμου δὲν εἰσῆχθη εἰσέτι ὁ ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς
τῶν ἑκτάκτων ἑπιτροπιῶν, οὔτε Δημογεροντίαι
ἰσχύουσιν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη.

Καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μεθίξῃ ἐπίσης ἐξ ἐνὸς μέρους
καλῶν τῆς ἐλευθέρου θαλασσοπολείας ὅλον ἐν γένει
ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκ τοῦ ἐτέρου νὰ καλυπο-
θῇ εἰς τὸν αὐτὸν κανονισμὸν τῆς ναυτιλίας, εἰς ἀπο-
πύσεως καταχρήσεως.

Διατάττει.

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου δὲν ἐστυτήθησαν
ἀκόμη αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ αἱ ἀναγκαῖαι εἰς τὴν ἐκ-
πύσεως τῶν περὶ ναυτιλίας ἐγγράφων, κατὰ τὴν ἐννοίαν
τοῦ ἩΨηφίσματος, ὀφείλουν νὰ ἐφοδιάζονται μὲν
αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας ἀρχὰς τῆς πλησιεστέρας τῶν
ἐπαρχίας, ἢ τῆς εἰς τὴν ὅποιαν πρωτορινῶς διατρίβουσι,
ἢ τυχούσης δὲ, καὶ ἀπὸ ἄλλας μακρυτέρας.

Ὅσαι δημογεροντίαι ἐξ αἰτίας τῶ περιπτώσεων
τοῦ πολέμου μετετέθησαν εἰς ἄλλο μέρος, ἐπιφορτί-
ζονται τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ περὶ ναυτιλίας Ψηφίσματος,
ὡς νὰ ἦσαν συστημέναι εἰς τὴν ἰδίαν τῶν πατρίδα. Ἡ
ἐγγύσις λαμβάνεται ἀδιαφόρως ἢ ἀπὸ πολίτας
ἀντιθέτους τοῦ τόπου, ὅπου παροικεῖ ἡ Δημογεροντία
αὕτη, ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλους παροίκους, ἔχοντας ὅμως καὶ
αὐτοὺς καὶ ἐκείνους τὴν ἀπαιτουμένην χρηματικὴν ἢ
ἐπιματικὴν κατάστασιν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται
εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ εἰς τοὺς
ἑκτάκτους ἑπιτρόπους, καθόσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν
ἐνέχει.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 16 Αὐγούστου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Αὐγούστου.

Τὸ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐλθὼν Αὐστριακὸν ἐμπορικὸν βρί-
κιον Τυρόλιος ἀπεβίβασεν ἐνταῦθα τὴν 13 τοῦ ἐνεστῶ-
τος 20 αἰχμαλώτους Ἑλλήνας * ἀπολυθέντας ἀπὸ
τὸν Μεχμέτ Ἀλλῆν ἀντὶ τῶν ἄλλων αἰχμαλώ-
των Ἀράβων, οἵτινες πρὸ καιροῦ ἐστάλησαν παρὰ τῆς
Κυβερνήσεως διὰ τῆς φροντίδος τοῦ λοχαγοῦ Πρόκες εἰς
Ἀλεξανδρείαν. Ἐλαβε δὲ ἤδη πρόοιον ὁ Ἐξουχάτος
Κυβερνήτης καὶ περὶ τῆς ἀπολυτρώσεως πολλῶν ἄλλων
τῶν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ αἰχμαλώτων Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους
ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν ἐντὸς ὀλίγου καὶ αὐτοὺς ἐπιστρέ-
φοντας εἰς τὸ πατρίδον ἔδαφος.

Ἐξ ἀξιωματικοῦ γράμματος ἀπὸ Κρήτης τῆς
2 Αὐγούστου πληροφορούμεθα τὰ ἑξῆς.

Φθάσαντα ὅλα μας τὰ στρατεύματα εἰς Κοντόπουλα,
διεμοιράσθησαν εἰς τρία σώματα· τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ὑπὸ
τὴν ὀδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Γ. Τσουδεροῦ κατέλαβεν
ἀμέσως τὴν Μαλάξαν, καὶ ἤρχισε τὸν πόλεμον. Τὸ πρῶτον
οἱ ἡμέτεροι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἀλλ' ἡ καρτεροψυχία
τοῦ στρατηγοῦ τοὺς ἐνέπνευσε τόλμην καὶ θάρρος, καὶ
ἀμέσως κατέκλεισαν τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰς οἰκίας φονεύ-
σαντες ἱκανοὺς, καὶ πολεμοῦντες δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.
Τὸ δεύτερον ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Μ. Βαρ-
δουλάκη μὲ τὸν Γ. Πίπτον, κατέλαβε τὰς Δέσεις τοῦ
Διγενῆ, καὶ τὸ τρίτον ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ
Α. Μανουσουλινάκη ἐφύλαττε τὰς Δέσεις τοῦ Ἀλιγάνου.
Κατὰ τὴν εἰρημένην μάχην εἰς Μαλάξαν, ἐξῆλθεν ὁ πασᾶς
τῶν Χανίων μὲ ὅλον τὸ ἰπτικὸν καὶ πεζικὸν πρὸς βοήθειαν
τῶν κατακεκλεισμένων εἰς τὰς οἰκίας ἰδικῶν τε, ἀλλὰ
δὲν ἐδυνήθη νὰ προχωρήσῃ περισσότερον ἀπὸ τὰ Ἀνεροκούρου.

Τὰ δύο σώματα, ἀφοῦ ἴδον τὴν ἐξοδὸν τοῦ Μουσταφᾶ,
ἐνωθέντα κατέβησαν, καὶ διεμοιράσθησαν εἰς τὸ πεδίου
τῆς μάχης, ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀφ' ἐνὸς μέρους ὁ στρατηγὸς Μ. Βαρδουλάκης μὲ

* Γεώργιος Μιχαὴλ ἀπὸ Π. Πάτραν, Δημήτριος Σακελλάριος Σάμιος,
Ἰωάννης Παπᾶ Ἀνδρέα Σάμιος, Σάββας Χ. Γεωργίου Σάμιος, Στάμος
Βελντζᾶς Ἰωαννίτης, Γιάννης Λαμπρόπουλος Γαστουναῖος, Γεώργιος Οἰ-
κονομόπουλος Καλαματιανός, Καμαρόνης Οἰκονομόπουλος Καλαματιανός,
Ἀποστόλης Γουναρόπουλος Γαστουναῖος, Ἀναγνώστης Ἀντιστοῦλος Γαστου-
ναῖος, Γιάννης Πελοποννησιακὸς ἀπὸ Νησι τῆς Καλαμάρας, Θεόδωρος
Παπᾶ Σουλῶτης, Γιάννης Μιχαλόπουλος Μονιμῶσσης, Γεώργιος Μα-
στροβασιλόπουλος Γαστουναῖος, Γεώργιος Παπᾶ Ἀποστόλης ἀπὸ Αἰδρούμα,
Γιάννης Ταυλόπουλος ἀπὸ Πύργου, Γεώργιος Οἰκονομόπουλος ἀπὸ Φι-
λιππῶν, Κωνσταντῆς Κουμπάρουλος Γαστουναῖος, Ζαντῆς Ριζόπουλος
Γαστουναῖος, Δημήτριος Σιρμακίς Τριπολιτανός.

οὓς ἀκολουθοῦν καπετάνους Ἀνδρέαν Παναγιώτου, Μ. Πρωτοπαπαδάκη, Μ. Καπετανάκη, Βαρδὴν Μανουλάκη, Στ. Καβρουδάκη, Ν. Δασκαλάκη, ἀπ' ἑτέρου μέ-
 ρους, ὁ στρατηγὸς Α. Μανουσουλγιαννάκης μετὰ τοὺς καπετάνους
 στρατὴν Δελιγιαννάκη, Π. Μανουσάκη, Ἀνδρουλῆν,
 Μπουγιουκαλάκη μετὰ ὅλους τοὺς Καλικρατικούς, Ἀλέ-
 ξανδρον Ἀνδρεαδάκη, Σταῦρον Νιώτην Μηλοποταμίτην,
 ἀπὸ δὲ τὴν Μεσαρὰν Ν. Μαλικούτην, Μ. Μεγαλοβρυσανόν,
 Ν. Καθαραύτην, καὶ ἄλλους πολλοὺς καπετάνους, συν-
 ὤλεσαν εἰς μάχην φοβεράν κατὰ τὸν Τζομπανᾶν. Ἡ
 μάχη διήρκεσεν 6 ὥρας, καὶ εἰς τὰς 7 ἔφθασαν καὶ οἱ
 καπετάνοι Β. Χάλης καὶ Α. Παναγιώτου μετὰ ἑνὶ σῶμα
 Λακιωτῶν, Θερσανῶν, Μεσκληανῶν, καὶ κτλ. καὶ
 εὐθὺς ὁ στρατηγὸς Μανουσουλγιαννάκης διέταξε τὸν Κ. Α.
 Φατούλην, μέλος τοῦ Συμβουλίου, διωρισμένον ἐπὶ ἡγε-
 εἰς τὸ νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ ἐμψυχόνῃ τὰ στρατεύματα,
 νὰ τρέξῃ εἰς ὅλα τὰ χαρακώματα διὰ νὰ τοὺς εἰδο-
 ποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐφορμήσεως, καὶ εὐθὺς ὥρ-
 μησαν πανταχόθεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ὁ Μανουσάκης
 Πρωτοπαπαδάκης ἔδειξε μεγίστην γενναίτητα μετὰ τοὺς
 ὑπ' αὐτὸν καπετάνους Ν. Μπουζάκη, Σίφην Δα-
 σκαλάκη, Μ. Βαρδάκη. Ξυρούχην Καυτιλάκη, Ἐμμ.
 Μανουσουλγιαννάκη, Β. Καρικλάκη, Γιάννην Κουντουράκη,
 Δ. Τιλιταδάκη, καὶ ἄρκετοὺς ἄλλους Καστρινούς. Οἱ
 στρατηγοὶ, καὶ ὅλον τὸ στρατιωτικὸν ἔδειξαν σπανίαν
 ἀνδρίαν. Τοὺς ἐχθροὺς ἐδίωξαν οἱ ἡμέτεροι ἕως εἰς τοῦ
 Μπάρπω τὸ Μνῆμα, ὑπὸ κατὰ τῆς βολῆς κανονίου τοῦ
 φρουρίου τῶν Χανίων. Ἐφόνευσαν ἱκανοὺς Τούρκους καὶ
 πολλοὺς σημαντικούς. Ὑπὲρ τοὺς 100 ἴδομεν φορ-
 τωμένους εἰς ζῶα καὶ μετακομιζομένους εἰς τὰ Χανία.
 Τριάκοντα ἐπολιορκήθησαν εἰς τὰ Ἀνεροκούρου, καὶ τὴν
 νύκτα παρεδόθησαν, τοὺς ὁποίους καὶ ἐστείλαμεν ἀδελ-
 φεῖς εἰς τὰ Χανία. Ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐφονεύθησαν 5
 καὶ ὑπὲρ τοὺς 20 ἐπληρώθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Καπ. Μα-
 νουσάκης Πρωτοπαπαδάκης. Οἱ ἡμέτεροι ἐπῆραν ἱκανὰ
 λάφυρα εἰς ὅπλα, ἵππους καὶ ἄλλα. Τὰ ἐκεῖ περι-
 πλέοντα Ἀγγλικά βασιλικά πλοῖα ἐγείναν θραταὶ τῆς
 μάχης.

Σήμερον πρὸς τὴν αὐγὴν οἱ ἐν Ἀποκορώνῳ ἐχθροὶ ἔφυγον,
 δειλιάσαντες ἀπὸ τὴν χθεσινὴν μάχην. Ἡ ἐπαρχία αὕτη,
 ἥτις μόνη εἶχεν ἐχθροὺς, ἠλευθερώθη τώρα καὶ αὕτη.

Ὅλα τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα συσσωματώνονται τώρα
 ὑπὸ τὸν Μουσταφᾶν.

**Ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις τοῦ Ῥωσικοῦ στρα-
 τεύματος.**

Ἐκ τοῦ ἐν Καρασὺ στρατοπέδου, 16 [28] Ἰουνίου.

Τὸ φρούριον τῆς Ἀνάπας παρεδόθη εἰς τὴν διάκρισιν
 τοῦ ὑποναυάρχου Γρήγου καὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ στρατη-
 γοῦ πρίγκιπος Μεντσικόφ.

Μετὰ τὴν κατακράτος νίκην τῆς 28 Μαΐου, ὁ στρα-
 τηγὸς Μεντσικόφ κατάρθωσε νὰ πολιορκήσῃ σταθερῶς
 ἀπὸ τὸ ἕνα ἕως εἰς τὸ ἄλλο παράλιον τὸ φρούριον τοῦτο.
 Μετὰ τινὰς ἡμέρας αἱ πολιορκητικαὶ ἐργασίαι ἐπροχώ-
 ρησαν μέχρι τοῦ τείχους, καὶ τὴν 10 τοῦ Ἰουνίου, γενο-
 μένης τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν τάφρον καὶ διαρράγντος
 τοῦ φρουρίου εἰς τρία μέρη, ὁ φρουραρχὸν πασᾶς ἠναγ-
 κάσθη ἐπὶ τὰ ἔσχατα νὰ παραδοθῇ αἰχμάλωτος μετὰ
 τῆς φρουρᾶς. Κατ' ἀρχὰς ἐπέμεινε ζητῶν νὰ ἐξέλθῃ με-

τὰ ὅπλα καὶ ἐπιπλά, κηρύττων ὅτι ἄλλως
 ὑπερασπιεθῇ ἕως ἐσχάτου. Τότε αἱ διαπραγματε-
 διελύθησαν καὶ ἐγένοντο προετοιμασίαι εἰς ἐφίδον· ἐ-
 ἅμα δ' οἱ πρέσβεις τοῦ φρουρίου ἐπανήλθον, ἀναγγέλλον-
 ὅτι παραδίδονται εἰς τὴν διάκρισιν.

Τὴν 11 Ἰουνίου περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ φρού-
 ριον κατεσχέθη ἀπὸ τὰ στρατεύματά μας· εἶναι ὅμως δι-
 κὸν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ φρουρὰ ὑπερασπίσθη γενναί-
 ᾧ ἐπὶ 40 ἡμέρας, καὶ ὅτι, καθ' ἣν ὥραν παρέ-
 δὲν τὴν ἔμενε κανὲν μέσον ἀντιστάσεως.

Ἡ φρουρὰ τῆς Ἀνάπας συνίστατο ἀπὸ 3,000
 θρώπων· 85 κανόνια καὶ ἄφθονα ἐφόδια καὶ ζωτροφί-
 ᾧ ἔπαιον εἰς τὴν ἐξουσίαν μας εἰς αὐτὸ τὸ φρούριον.

Ἡ ἐκστρατεία ἤρχισε τὴν 25 τοῦ Ἀπριλλίου. Ἡ
 τῆς 19 τοῦ Ἰουνίου κατελάβομεν τὰς ἀνθεντίας Μ.
 δαυίαν καὶ Βλαχίαν, διέδωκεν τὸν Δούναδιν ὑπὸ τὸν
 τῶν Τούρκων κατὰ τὴν Ἰτάκταν, ἐξωλοθεύσαμεν
 ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ στόλων τῶν, ἐπροχωρήσαμεν
 τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ ἕως εἰς τὸ τεῖχος τῆς Τρι-
 νουπόλεως, ἐκυριεύσαμεν ἐπὶ τὰ φρούρια τὴν Ἰσάκ-
 Ἰβραήλαν, Ματσίναν, Ἰρτόδαν, Κουσγεντζί, Ἀνά-
 Τούλτσαν, καὶ κατεκτήσαμεν εἰς τὰ φρούρια ταῦτα,
 ὥς καὶ εἰς τὰς διαφόρους συμβάσας πρὸς τὸν ἐχ-
 ἀπαντήσεις, ὑπὲρ τὰ 800 κανόνια.

[Γαλλ. Ἐφημ.]

Ἐκ Παρισίων, 3 Ἰουλίου Ν.

Γράφουν ἐκ τῶν συνόρων τῆς Ῥωσσίας, ἀπὸ 15 Ἰ-
 νίου. — Ἐνῶ 300,000 στρατεύματα ἐμπειροπόλεμον σ-
 τεύει πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὸ πᾶν εὐρίσκει
 εἰς κίνησιν εἰς τὸ βασιλείον μας. Μέγα σῶμα διαφ-
 κτικοῦ στρατεύματος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Μεγ.
 Δουκὸς Κωνσταντίνου κρατεῖ τὰ σύνορα τῆς Πολωνίας.
 Ἐμδῆκαν δὲ κατὰ πρῶτον εἰς κίνησιν 40 τάγματα
 χιλίων ἀνδρῶν συγκείμενον ἕκαστον, προμηθευμένα
 στρατιωτικὰς τινὰς ἀποικίας. Ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὅ-
 δὲν ἐλήφθησαν εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν εἰμὴ οἱ
 Κοσάκοι καὶ κανεῖς Βατκίρος, ἢ ἄλλο νομαδικὸν ἱπ-
 κόν, εἶναι ὅτι αὐτοὶ εἶναι προσδιωρισμένοι εἰς ἄλλον
 πόν. Ἄν καὶ μέχρι τοῦδε ἡ στράτευσις τῶν ἐν τῇ Τ-
 κίᾳ δυνάμεών μας ὑπῆρξε πολλὰ βραδεία, ἡ ὑπὸ τῆς
 σημαίας μας ὁμῶς διάβασις τῶν Ζαπορόγων Κοσά-
 ἢ ἐγγίζουσα ἄλως τῆς Ἀνάπας, αἱ πρὸς τοῦ
 τεύματος τοῦ Πασκεύιτς, τὸ ὅποῖον ὑπάγει κατὰ
 Ἐρζεγεμ, εἶναι συμβεβηκότα σημαντικά, πρέδδομαι
 μαντικωτέρῃ ἄλλων ἀκίμῃ. Ὁ Εὐξείνιος Πόντος
 ἄζει μετ' ἀπειρον ὄρμον. Τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ τῆς Μ-
 εὐρίσκεται εἰς Ὀδησσόν. [Ταχυδρόμ.]

Ἐξωτερικὴ Πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων
 2 [14] Ἰουλίου ὁ λόρδος Ὀλλανδ ἔκαμε τὰς ἐξῆς
 τήσεις πρὸς τοὺς Ὑπουργούς:

Α'. Ἐχει σκοπὸν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς παρούσας
 στάσεις νὰ ζητήσῃ ἑκτακτὸν δάνειον ἀπὸ τὰς Βου-

Β'. Ἐὰν δὲ δὲν ζητήσῃ ἑκτακτὸν δάνειον, θέλει
 γνωστοποιήσει ὅπωςδήποτε πρὸς τὸ συνέδριον τὴν
 στασιν τῶν πρὸς τὰ ἔξω σχέσεών μας; Λέγω δι-
 πάντων περὶ ἐκείνων τῶν δύο μεγάλων κλάδων τῶν

μας σχέσεων τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Γαλλίαν, καὶ περὶ τῆς Δέσεώς μας ὡς πρὸς τὰς συσπονδούσας Δυνάμεις, τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὴν καὶ περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἡ λάσθῃ ἢ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν παλαιὰν μάχον τὴν Πορτουγαλίαν. Ἐρωτῶν δὲ ταῦτα ἐνὶ θυμῷ, δὲν κινῶμαι ἀπὸ ματαίαν ἐπιθυμίαν νὰ δράξω τὸ μυστικὸν τοῦ Συμβουλίου· οὔτε νὰ προεξτάσω πολίτευμα, τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζω τὰ αἰτία. Ἐὰν δέ ποτε οἱ Ὑπουργοὶ δὲν νὰ δώσωσι τὰς ζητούμενας πληροφορίες, ὁ λόρδος προμηνύει ὅτι θέλει κάμει περὶ τούτου ἑνὶ ἑορταστικῷ λόγῳ.

Ὁ Λόρδος Βέλλιγκτων: Κύριοι, δὲν σκοποῦν οἱ Ὑπουργοὶ νὰ ζητήσουν ἑκτακτον δάνειον, καὶ δὲν θέλουν νὰ δεχθῇ, οὔτε προβάλλει κανὲν μέτρον, τὸ ὅποιον νὰ ἀπαίτη, ὥστε νὰ δοθῶσι πληροφορίες περὶ τῶν ἐξωτερικῶν τούτου σχέσεων πρὸς τὰ κράτη, περὶ τῶν ὁποίων ἀνέφερον ὁ εὐγενὴς λόρδος.

— Ἐπὶ δὲ τῇ συνεδριάσει τῆς 4 [16] Ἰουλίου ὁ λόρδος Ὀλλανδ ἀνίσταται διὰ νὰ κάμῃ τὴν ὁποίαν προέβλεπε πρότασιν περὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας, τῶν πρὸς τὴν Πορτουγαλίαν μάλιστα, τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὴν Τουρκίαν. Εἶπε δὲ ὁ εὐγενὴς λόρδος ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς προτάσεώς του δὲν εἶναι ἀποκλειστικὴ τῶν Ὑπουργῶν, ἀλλὰ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ Βρεταννικὸν Συνέδριον δὲν εἶναι τόσο ἀδιάφορον πρὸς τὰ γινόμενα μεγάλα συμβαίνοντα, ὅσον ἔμπορει νὰ νομισθῇ ἐκ τῆς σιωπῆς, ἥτις ἐφυλάχθη ὡς ἄρρητος τὰ συμβεβηκότα ταῦτα.

Ὁ εὐγενὴς λόρδος ἀναφέρει τὸ δοθὲν ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν, τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Γαλλίαν παράδειγμα. Αἱ αὗται Δυνάμεις ἐξήγησαν ἐπισήμως τὰ διανοήματα τοῦ σκοποῦ των, ἐν ᾧ ἡ Ἀγγλία εὐρίσκεται εἰς τὴν Δέσιν τοῦ σκύλλου τῆς Κωμῆδος τοῦ Σακεσπέρου. Οἱ ἐκ Βερόνης δύο εὐγενεῖς, ὅστις δὲν ἀνέφερε οὐδὲ γρύ. Ὁ εὐγενὴς λόρδος στιχάζεται ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς οὔτε μὲ τὴν Ῥωσσίαν, οὔτε μὲ τὴν Γαλλίαν. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἐνόμιζεν ὅτι τὴν μάχην τοῦ Νεοκάστρου ἤθελεν ἀποκαταστήσει ἢ ἐκπλήρωσις τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, ἐὰν ἤθελον πράξῃ μετ' ἀγαθῆς πίστεως.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ὠμίλητε περὶ τῆς ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίας, ὅτι εἶναι ἀρμυρία νὰ φέρῃ εὐτυχὲς ἐκβάσεις, ἀντὶ νὰ βάλλῃ ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συνθήκης. Μετ' οὗ πολὺ ὕστερον τῆς συστάσεως τῆς συμμαχίας ἡ Γαλλία ἐπρότεινε διάφορα μέτρα κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς συνθήκης, τὰ ὅποια ἡ Ἀγγλία ἀπερρίψεν. Ὁ εὐγενὴς λόρδος λέγει ὅτι εἶχε μάθει ὅτι ἐπιδόθηκεν ἡ χρηγήσῃ χρηματικῆς βοηθείας εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκ μέρους τῶν συσπονδουσῶν Δυνάμεων. Ἡ Γαλλία συστήνει, ἢ δὲ Ἀγγλία ἀπρηνήθη. Τὸ πρωτόκολλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίζετο ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου, ἀπερρίψεν ὅτι, ἐὰν ἡ Τουρκία δὲν συγκατένευεν εἰς τὰ ἐπιδεχόμενα μέτρα, αἱ συσπονδούσαι Δυνάμεις νὰ ἐκτελέσωσι προξένους εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Γαλλία ἔστειλαν προξένους, ἢ δὲ Ἀγγλία δὲν ἔστειλεν. Ὁ δὲ πρὸ τῆς κυρώσεως ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ τὸ πρωτόκολλον, ἐὰν ἦτο σύμφωνον μὲ τὴν καλὴν πολιτικὴν ἀπάξ

δὲ κυρωθὲν, ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸν ὁποῖον προέβλεπε σκοπὸν αἱ συσπονδούσαι Δυνάμεις ὑπογράψασαι αὐτό. (Ἀκούσατε! Ἀκούσατε! ἐφώνησεν ὁ Λόρδος Βέλλιγκτων.)

Ὁ εὐγενὴς Λόρδος, λέγει ὁ Λόρδος Ὀλλανδ, θέλει ἀναμφιδόλως νὰ μᾶς κάμῃ νὰ καταλάβωμεν ὅτι, ἐν ᾧ ἐμελλόν νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρωτόκολλον, προετίθεντο νὰ προσδράμωσιν εἰς τὴν μεσιτείαν καὶ τὰς διαπραγματεύσεις. Ὁ εὐγενὴς Λόρδος διίσχυρίζεται ὅτι κατὰ τὸ πρωτόκολλον ἀποκατεστάινοντο ἀναπόφευκτα ἐπιτακτικὰ μέτρα, καὶ ἐὰν ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἤθελε νὰ κοιναποιήσῃ τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ἐπιστολὰς παρὰ τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως, ἤθελεν ἀποδείξῃ ὅτι εὐθὺς ἀπὸ τῆς τοῦ πρωτοκόλλου κυρώσεως, ἡ Τουρκία ἐπρόσμενε νὰ ἴδῃ λαμβανόμενα ἐναντίον τῆς ἐπιτακτικὰ μέτρα.

Ἐρχεται ἔπειτα νὰ ἀποδείξῃ ὁ εὐγενὴς Λόρδος ὅτι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ὑπογράφουσα τὸ πρωτόκολλον δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ τὸ ἐξακολουθήσῃ μὲ ἐπιτακτικὰ μέτρα, ἔγεινεν ἑνὸς ἀδυναμίας, καὶ ὅτι τὸ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν πολίτευμά της ὑπῆρξεν ἄπιστον καὶ αἰσχρὸν. Ἡ Ῥωσσία ἀπεποιήθη διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ὅλας τὰς ὠφελείας τῆς ἀπομεμονωμένης Δέσεώς της, ἢ δὲ Ἀγγλία ὑπογράψασα τὸ πρωτόκολλον μὲ συλλογιστικὰς ἀποσιωπήσεις, κατέστη ἑνὸς ἀδικίας.

Λέγει δὲ προσέτι ὁ εὐγενὴς ῥήτωρ ὅτι δὲν κατηγορεῖ τοὺς τῆς ἐναντίας μερίδος εὐγενεῖς λόρδους ὅτι καταπάτησαν τὴν ἀγαθὴν πίστιν, ἀλλὰ λέγει ὅτι ὑπάρχουν λόγοι ὀρθοί, ὥστε νὰ ὑποπτεύσῃ τις ὅτι οἱ σκοποὶ των ἄλλαξαν.

Ὁ εὐγενὴς Λόρδος ὁμιλεῖ ἔπειτα περὶ τῶν ἀποδείξεων, τὰς ὁποίας ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ἐπιθυμεῖ δὲ μεταξὺ ἄλλων πραγμάτων νὰ γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγγλικῶν πρέσβων, εἰς τὰς ὁποίας γίνεται λόγος περὶ τῶν ὑποσχέσεων, τὰς ὁποίας ἐκ στόματος ὑπεσχέθη ἡ Πорта. Ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἐνθυμίζει ὅτι ὁ Λόρδος Στραγγφόρδος εἶχεν εἰπεῖ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συνόδου ὅτι ὁ λόγος ἐνὸς Τούρκου ἀξίζει καλῆτερον παρὰ ὁ ὅρκος ἐνὸς Χριστιανοῦ.

— Ὁ Κόμης Ἀβερδηνος ἀποκρίνεται ὡς ἐφεξῆς πρὸς τὸν Λόρδον Ὀλλανδ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ πράγματα τῆς Τουρκίας καὶ τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου: Δὲν θέλει ὁμιλήσῃ, λέγει, περὶ τῆς συνθήκης ταύτης εἰμὴ μόνον ὅτι εὐρὼν αὐτὴν γεγεννημένην, ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, θέλει κάμῃ ὅτι εἶναι τῆς δυνάμεώς του διὰ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν. Ὅσα δὲ περὶ τῶν ἐπιγενομένων ἀναβολῶν, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας διὰ λόγους ἰδιαιτέρους καὶ διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του ἐπεχειρήσῃ καταμόνας πόλεμον, καὶ τοιοῦτοτρόπως μετέβαλε τὴν Δέσιν τῶν συσπονδουσῶν δυνάμεων. Ἐχρειάσθη νὰ ζητηῶσι καὶ δοθῶσι διασαφήσεις. Ἐὰν δὲ ἡ Ἀγγλία ἤθελε θελήσει νὰ ἐκχωρήσῃ τῆς συνθήκης, εἶχε τότε καλλίστην περίστασιν νὰ κάμῃ τούτο. Ἀλλὰ διὰ νὰ δειχθῇ ὅτι ἤθελετο ἢ ἐκτελέσεις της, ἐζητήθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διασαφήσεις εἰς τὸ νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸ πνεῦμα, κατὰ τὸ ὅποιον καὶ ἔγεινεν. Ἡ Α. Α. Μ. ἀπεκρίθη πᾶρα ταῦτα τὸν χαρακτήρα ἐμπολέμου δυνάμεως κατὰ τὴν Μεσόγειον, καὶ δὲν δύναται τις εἰμὴ νὰ ἐπαινέσῃ τὸ μεγαλόψυχον τῆς παραχωρήσεως ταύτης. Ἀλλ' ἔως οὗ γένῃ ἢ ἀποποιήσις αὕτη, ἦτον ἀδύνατον αἱ δύο οὐδέ-

ραι Δυνάμεις νὰ συμπράξωσι μὲ τὴν διαμαχομένην δύναμιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης.

Ὁ λόρδος Ἀβερδῆνος ἐμβαίνει ἔπειτα εἰς τὰς παρὰ τοῦ λόρδου Ὀλλανδ ἐκτεθείσας σκέψεις περὶ τὴν Τουρ-αν ἀναφερομένας. Ἡ ὑπαρξίς τῆς Τουρκίας, λέγει ὁ λόρδος Ἀβερδῆνος, ὡς ἀνεξαρτήτου Δυνάμεως, ὡς Δυνάμεως ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν τῆς Εὐρώπης πραγμάτων, εἶναι οὐσι-ῶς ἀναγκαία εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς ἰσχυροῦς ἐξουσίας τῶν δυνάμεων, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἐζήτησε νὰ διατηρήσῃ ἡ Ἀγγλία. Ἐὰν ἡ δύναμις τῆς Τουρκίας ἐλάττωθῃ, ἡ ἐλάττωσις αὕτη θέλει γένει ἐπαισθητὴν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὁ λόρδος Ἀβερδῆνος προσθέτει ὅτι εἶναι εὐτυχέστατος, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἀνέχεται ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκφράζεται αἰσθήματα ὁ εὐ-γενὴς Κόμης Ἀβερδῆνος θάρρει πλειότερον εἰς τὴν με-γαλοψυχίαν τῆς Α. Α. Μ. παρὰ ὁ εὐγενὴς Βασιλεὺς Ὀλλανδ. ἔχει δὲ ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς διακη-ρύξεις τοῦ Αὐτοκράτορος, τὰς ὁποίας ὁ εὐγενὴς Βασιλεὺς θεω-ρεῖ ὡς προοίμια τῆς καταστροφῆς τοῦ Τουρκικοῦ κράτους.

Περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι προξένων, ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος εἶπεν ὅτι ἡ βραδύτης αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ εὕρῃ ἀνθρώπους ἐπιτηδεύουσιν νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα προξένων εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

Τελειώνει τὸν λόγον τοῦ ὁ ὑπουργὸς κατὰ τὸν ἐξῆς σχεδὸν τρόπον.

Ὁ εὐγενὴς λόρδος ὠμίλησε περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κ. Κάννιγκος, καὶ παρέστησεν αὐτὴν ὡς ἐγκαταλε-λειμμένην. Ὁμίλησαν ἐνίοτε καὶ ἄλλοι εὐγενεῖς Πα-τρίκιοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν· ἀλλὰ δὲν ἐξεύρω τί θέλουν νὰ εἰπωσι, καὶ νομίζω ὅτι οὐδ' αὐτοὶ ἐξεύρουν. Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἡ αὕτη, ὁποία ἦτον ἀπὸ πολλῶν χρόνων· αὕτη ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν γενικὴν εἰρήνην. Ἐπὶ τοῦ Κ. Κάννιγκος δὲν ἔγεινε καμμία μεταβολὴ εἰς τὴν πολιτικὴν τούτου τοῦ τόπου, οὐδὲ ἔκτοτε μέχρι τούδε. Ὁ γενικὸς σκοπὸς τῆς πολιτικῆς μας εἶναι τὸ νὰ διατηρήσωμεν τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου καὶ εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς πολιτικῆς ὅλων τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. Θέλομεν δὲ φθάσει εἰς τὸν σωτηριώδη τούτων σκοπὸν, ὅχι συκοφαντοῦντες τὰ συντάγματα τῶν ἄλλων τόπων, ἀλλὰ περιβάλλοντες τὴν εὐνοίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· ἐπειδὴ βλέπομεν ἐπὶ πᾶσιν ὅτι δύνανται ἔθνη νὰ εὐτυχῶσι καὶ χωρὶς τόσο ἐντελὲς σύνταγμα, ὅποιον ἡμεῖς ἀπολαμβάνομεν, καὶ ἠθέλαμεν πράξει κάλλιστα νὰ φερώμεθα πρὸς αὐτὰ μὲ κάμπο-σιν ἀνοχὴν, ἥτις ἀξιῶμεν ὅτι εἶναι τὸ χαρακτηριστι-κὸν τῶν ἡθῶν καὶ τῶν νόμων μας.

Τοιοιούτως νομίζω ὅτι ἠθέλαμεν φθάσει ταχύτε-ρα εἰς τὸν ὁποῖον προτιθέμεθα σκοπὸν τοῦ νὰ διασω-σωμεν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, παρὰ ἐμπεριπλεκό-μενοι εἰς τὰ πράγματα τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν, ἢ δια-ζυντες αὐτὰς νὰ δεχθῶσιν, ἐκοῦσαι ἀκούσαι, συντά-ξαις καλλίστας μὲν καθ' ἑαυτὰς, καὶ καλῶς ἀρμοζού-σας εἰς τὸν τόπον μας, ἀλλ' ἐκ τῆς πείρας ἀποδεδει-γμένας ἀσυμφόρους εἰς ἄλλους τόπους, καὶ ὅχι ἀναγ-καίας εἰς τὴν εὐδαιμονίαν των. Ὁ εὐγενὴς Κόμης ἀν-τίκειται εἰς τὴν πρότασιν τοῦ λόρδου Ὀλλανδ.

Ὁ Δουξ Βέλλιγκτων εἶπεν ὅτι, ἀφ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς

τὸ ὑπουργεῖον, δηλαδὴ ἀπὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν, ἔκα-σε μὲ μεγίστην ἐπιμέλειαν νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰ-ρήνην μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας, καὶ ν-οὗτος ἦτο καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ εὐγενὴς Δουξ εἶπεν ὅτι ἐμπορεῖ νὰ διακηρύ-κατὰ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας, ἢ τοῦλάχιστον κατὰ τὸν ὑπουργόν του, ὅτι ἡ Α. Α. Μ. δὲν θέ-οὔτε τὴν καταστροφὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου, οὐ-τὸν διαμελισμὸν του. Περὶ δὲ τῶν ἐν Πετρούπολει δι-πραγματεύσεων, τῶν ὁποίων ἐνεργεῖα συνεμέθεξεν, εὐγενὴς Δουξ ἐμπορεῖ νὰ εἰπῇ θάρραλέως ὅτι θά-εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διατηρηθῇ ἡ γενικὴ εἰρή-Εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε καὶ ἐκείνην τὴν περίστασιν ὁ-δηγίας (*), ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἦτο τῶν ο-οὐκ ἄνευ. Τὸν ἀπηγορεύθη νὰ μὴ διαπράξῃ τίποτε περὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ὁ περιβαλλόμενος συμβιβασμὸς ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τῶν ὀπλων.

Ὁ εὐγενὴς λόρδος (Ὀλλανδ) εἶπεν ὅτι ἡπατὴ-τότε ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δύναμαι νὰ φέ-ρω εἰς ἀπόκρισιν κατὰ ταῦτα, εἶναι ὅτι ἔδειξα ὅτι τὴν Α. Α. Μ. ἐκεῖνο τὸ μέρος τῶν ὁδηγίων μου, ὅ-τὰς ὁποίας παρηγγελόμην τίποτε νὰ μὴ διαπράξῃ τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὸν πόλεμον.

—Ὁ λόρδος Γουδερίχος, ὁ Κόμης Δυάλες, ὁ Μαρκὶς Λανζὼν καὶ ὁ λόρδος Στραγγφόρδος ὠμίλησαν διατε-νάμενοι ὅτι δὲν πρέπει νὰ κοινοποιηθῶσι τὰ περὶ ὁ-ὁ λόγος ἔγγραφα, καὶ ἡ πρότασις ἔπεσε χάρις νὰ ψη-φοφορηθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν. (Γαλλ. Ἐφ.)

(*) Ὁ Κ. Κάννιγξ ἦτο τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΑ.

Τὰ πρὸ δέκα περίπου ἐνιαυτῶν παρ' ἐμοῦ ἐκδοθέντα Στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τῆς ἐκδόσεως Γερμανοῦ φιλολόγου Ἰακωβσίου ἐξέλιπον. Τὸ σύγγραμμα ἐφάνη χρησιμώτατον, καὶ πρὸ πολλοῦ ἐζητεῖτο δευτέρα ἐκδοσις· αἱ περιστάσεις δὲ ἦσαν οὐ-νοῖκαί εἰς τοιαῦτα ἔργα· ἤδη δὲ τὰ πράγματα ἐβελτιω-θησαν· ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ὅσον οὐπω ἀποφασί-ζεται, καὶ ἀσφαλίζεται, καὶ νέα ἐποχὴ ἀρχεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔθνος· παιδευτήρια θέλουνσι συσταθῇ ἐ-ἠθικὴν τοῦ ἔθνους μεταμόρφωσιν, καὶ βάσις τῆς πε-αὐτῆς μεταμορφώσεως θέλει εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία. Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα νὰ ἐκδοθῶσι πρῶτως καὶ βιβλ-εἰς τὸν σκοπὸν τούτον χρησιμεύοντα, καὶ εἰς ταῦ-ἀριθμεῖται καὶ ἡ εἰρημένη χρηστομάθεια κατὰ τὴν γνῶ-ὅλων τῶν ἀληθῶς εἰδημόνων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς εὐμεθοδίας τῆς διδασκαλίας αὐτῆς. Διὸ ἐκρ-ἀναγκαία δευτέρα τοῦ συγγράμματος ἐκδοσις, ἥτις γί-νεται κατ' ἐλευθέριον καὶ γενναίαν συνδρομὴν, καὶ ἰσχυρὰν προστασίαν τοῦ Ἐξοχωτάτου ἡμῶν Κυβερνή-
Δευτέρα ἀγγελία. Θέλει κάμει γνωστὰ περιστά-κώτερον τὰ κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἐκδοσιν.

Ἐν Αἰγίνῃ, 1828 Αὐγούστου 15. Θ. Φαρμακίδης

Ὁ Κ. Π. Νικολαΐδης ἰδημοσίευσεν ἰδιωτικῶς ἀπάντησιν εἰς τὰ Κ. Γ. Ἀθηνάσιου εἰπὼν εἰς τὸ 58 φύλλον τῆς Γεν. Ἐφ. Διαγίγεται αὕτη μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου.